

EL MEU VEÍ ÉS MOLT SOSPITÓS

2 de setembre

Estimat diari, sóc l'Ona i avui faig 9 anys ! Estic emocionada, ben bé com si flotés! M'han fet regals de gran, gran ! I tu ets el regal més important ! També m'ha agradat molt la lupa que m'ha regalat el tiet, va molt bé per observar les coses petites, però sobretot m'agrada perquè serveix per trobar pistes i ditades que ajuden a resoldre coses misterioses com ara descobrir qui és el meu veí! Perquè... el meu veí és molt sospitós!

A l'escala on visc tota la gent és gran, no hi ha CAP nen, ni tan sols hi ha ningú que vagi a l'escola, tret de la veïna del tercer que encara va a l'escola perquè com que és mestra de música no pararà mai d'anar-hi! També hi ha un cuiner i una executiva però no són gens interessants. Però, el que sí que m'interessa molt és el meu veí. És un homenet alt i calb com una bola, tot i que ell s'amaga la bola, amb un barret. Du ulleres i porta una roba estranyíssima, tot el que porta du butxaques i, a més a més, sembla que les du ben plenes perquè sempre li pengen. De vegades coincidim a l'ascensor quan ell porta el seu gosset a passejar, però el gosset no és gens sospitós, es un quisso preciós.

24 de setembre

Benvolgut diari vull explicar-te el que he estat investigant sobre el meu veí. Som a la tardor i ha estat plovent força. El meu veí sempre du botes d'aigua i un impermeable que li va balder i que té un color... una mica llardós! Per molt que plogui ell segueix duent les seves ulleres, deu ser molt curt de vista, pobre!

O és que no vol que li vegi bé els ulls? L'impermeable té quatre butxaques enooooormes!

7 de gener

Estimadíssim diari, perdona'm! Fa molt que no t'escric! T'explico: he seguit observant el meu veí sospitós. Els dies de més fred de l'hivern es posa un abric malgirbat, amb dues butxaques, una a dalt mitjaneta i una altra abaix. I a dins, hi du alguna cosa que pesa més que la meva motxilla! Què deu ser?

20 de març

Ei! Ha arribat la primavera i el meu veí s'ha posat un gec, com el que duen els motoristes. Però el seu no és de motorista, és un gec de veí sospitós. Jo em pensava que aquest no duia butxaques... llavors s'ha girat i *ospes!* Al darrere duia una butxaca supergrossa amb cremallera i tot! M'ha semblat que hi duia alguna cosa grossa com una capsa de sabates!

24 de juny

Atenció, amic meu! Ja tenim la prova que el meu veí no és un veí normal i corrent! Ha arribat l'estiu, així que tothom va amb pantalons curts i màniga curta, ell també. Les xancletes són com les de tothom, el barret du el de sempre, que ara que penso li deuen suar les idees! La camisa té dues butxaques i els pantalons: QUATRE, quatre butxacasses tan grans i tan plenes que els pantalons li cauen i, com que el que du a dins pesa tant, un dia d'aquests es quedarà al mig del carrer en calçotets!

2 de setembre

Diari! Ja fa un any que estàs amb mi! Avui és el gran dia, faig 10 anys i penso descobrir què du el meu veí a les butxaques! He planificat bé la meva feina: es tracta d'agafar l'ascensor al mateix temps que el meu veí sospitós. El

despistaré entretenant el seu gosset i aconseguiré alguna prova del que porta a les butxaques enormes. Per això he preparat les meves eines de detectiva: lupa, mirallet de dentista, un os de gos per mossegar, unes tisores i la meua càmera de fotografiar.

Faré la foto just quan arribem a baix i s'obrin les portes, per poder fugir si les coses es compliquen! Oi que és genial?

TRANSICIÓ Aquest no porta data perquè és la mateixa que l'anterior, la nena segueix explicant el mateix dia del seu aniversari.

Benvolgudíssim diari, les coses han anat així: Quan ja estava a punt de sortir a vigilar l'escala, la mare m'ha cridat:

- Ona! Marxem! Tenim molts encàrrecs per fer! I és tardíssim!
- La mare és així, li agafen rampells! Justa ara ! Fa un any sencer que em preparo per avui i a ella li agafen les presses i m'arrossega al carrer !
- Vinga, Ona ! No t'encantis ! Primer anem a recollir uns llibres!
- Buffffffff, llibres, sempre llibres !

De cop, m'he endut un bon ensurt ! La mare caminava tota decidida cap a una taula on hi havia el barret del meu veí!

- Bon dia, Enric! Vaig de bòlit ! Aquesta és la meua filla Ona ! Te la puc deixar una estona?

Em volia morir ! La mare no pensa ! Corre i corre ! I allà m'estava deixant en mans d'aquell home que duia les butxaques... plenes de LLIBRES!

- Cap problema, triarem alguna cosa i després tornarem junts cap a casa.

Hem estat remenant llibres més de dues hores ! No sé com, però m'ha portat cap als prestatges de misteri i n'he trobat algun d'interessant. *A l'hora de plegar ha agafat el barret i s'ha posat bé els llibres que duia a les butxaques i hem*

sortit. (este trozo es presindible) Mentre anàvem cap a a la parada m'ha explicat que li agrada anar en BUS perquè així aprofita per llegir, diu que si condueixes i llegeixes ahora pots tenir una pinya! Com que estàvem en confiança li he preguntat perquè duia sempre roba tan estranya... i m'ha dit :

- Per poder passejar els llibres!

Suposo que ha vist que me'l mirava com si estigués grillat i llavors ha afegit.

- A la feina porto llibres amunt i avall. Així que vaig començar a comprar-me roba on els pogués dur, encara que em miressin malament. I un dia vaig adonar-me que els llibres que duia a les butxaques semblaven feliços i feien més bona cara!

Per cert, tu sempre fas cara d'amoïnada! Et passa alguna cosa?

Glupsssssssssss